

Can Dündar

“Bu kadar mı sözünde durulur be Halit abi”

Milliyet Gazetesi, 7 Mayıs 2011

Halit Çelenk o mayıs seherinde Merkez Cezaevi’ndeki odaya girdiğinde **Deniz**, sırtında parkası, üzerinde boğazlı sarı - yeşil yün kazağı, ayağında limon küfü kadife pantolonu ve postallarıyla getirilmişti; elleri arkadan kelepçeli...

Birazdan asılacağı avluya bakan koltuğunda otururken avukatına bakıp “**Geldiğimize sevindim**” demişti:

“Ölüme nasıl gittiğimizi gözlemlerinizle görüp yanrki kuşaklara doğru olarak anlatırsınız diye sizin olaya tanık olmanızı istedik.”

★ ★ ★

O gün, 50 yaşındaki avukatın hayatının seyri değişmişti.

Canla başla savunduğu gençlerin darağacına gidişini, tabureyi tekmeleyişini, ipe çekilişini izlemiş, son sözlerini dinlemiş, kederle hafızasına kaydetmişti.

Sonra bir canlı kayıt cihazına, bir açık kitaba dönüşmüş, kendisine emanet edilen sahne tarihe doğru kaydedilsin diye, bir zulmü ele verircesine, bir direnişi belgelercesine 40 yıla yakın süre söylemiş, yazmış, anlatmıştı.

Zamanla o bilgiyle, bir bilgeye dönüşmüştü.

★ ★ ★

Ölümü gören, giderek ölümü görmezden gelmeyi öğreniyor demek...

Mesleki kariyeri boyunca, çok baskı, zulüm, dayak gördü **Çelenk...** Bir tepede ateşe verilen kitapları,

bir araçta dövülerek öldürülen yazarları, işkence edilen mahkûmları, idamla yargılanan aydınları...

Tehditlere aldırmaııp her savunmasız kalanın savunmasına koştu. Zulme karşı mazlumları, muhalifleri, devrimcileri canı pahasına savundu.

Yazdığı savunmalar, koca bir barikata dönüştü zamanla...

O, bir hukuk abidesi oldu; **Aziz Nesin’** den **Uğur Mumcu’ya**, **Adalet Ağaoğlu’ndan Mümtaz Soysal’a**, **Deniz Gezmiş’ten İlhan Erdost’a** kadar binlerce ismi, kanatları altına aldı.

Hukuk, hâlâ bizim için bir şey ifade ediyorsa, nihai adalete inancımız hâlâ sağlamsa, biraz da onun sayesinde.

★ ★ ★

4 yıl önce Ankara Barosunun ödül törenine bastonuna dayanarak gelmiş, “**Oturun**” ısrarlarına

rağmen yine kürsüde ayakta dikilmiş ve **“Keşke daha fazla çalışabilsem, ama vaktim kalmadı”** demişti.

Onun vakti dolarsa, hepimizin direnci kırılacakmış gibi titremiştii içimiz...

Ölüm haberini aldığımnda kızı **Serpil Çelenk Güvenç**'in **Deniz**'lerle ilgili yeni çıkacak kitabına önsöz yazmaya çalışıyordum.

Aradım, başsağlığı dileyip vasiyetini sordum:

“İki isteği vardı” dedi **Serpil**:

“Deniz'lere yakın bir yere ve Enternasyonal eşliğinde gömülmek...”

Dün Karşıyaka'da ikisi de gerçekleşti.

Binlerce yoldaşının omzunda, hep bir ağızdan söylenen Enternasyonal eşliğinde, evlatlarının yanına gömüldü **Halit** ağabey...

Geçen yılki törende rahatsızdı.

“Bu kez gelemedim, ama seneye 6 Mayıs'ta mutlaka geleceğim” diye haber göndermişti.

Naşıyla geldi.

Veda töreninde konuşan **Aydın Çubukçu**; **“Bu kadar mı sözünde durulur be Halit abi”** diye haykırdı ve töreni şu cümleyle noktaladı:

“Burada üç fidanımız vardı; yanlarına bir çınar getirdik.”

★ ★ ★

Yiğit bir hukuk savaşçısının, evlatlarıyla aynı gün, ölüme nasıl gittiğini gözlerimizle gördük dün...

Yarınkı kuşaklara doğru anlatmak, boynumuza borçtur artık...